

Бабусина казка

Марійка Підгірянка

Серед піль і нив
Добрий витязь жив.
Був хоробрий,
Мудрий, добрий,
Свій народ любив.

А в горах жив змії,
Звався Веремій,
Із печери
До вечері
Ходив на розбій.

Хлопців убивав,
В брав дівчат збирав,
А із діток-
Малоліток
Крівцю випивав.

Пішов плач і страх
По селах, містах —
Гинуть дітки
Малолітки
В змієвих зубах.

На подільську путь
Посли з гір ідуть:
— Рятуй, брате, плем'я наше
Од змійових пут!

Витязь меч підняв,
На коні помчав —
Ясним мечем змію з плечей
Сім голів ізтяв.

Гейби шум ста рік,
Б'є радісний крик:
— Слава витязю навіки,

Славен він навік!

Що на поміч став,
Що народ спасав,
Що тих діток-малоліток
Змієві не дав!